

Support network for quality ageing

6 glasilo NET- Age projekta

Promocija regionalnega socialnega razvoja in spodbujanje mreženja javnih prostovoljnih interesnih skupin s ciljem večje inovativnosti na področju nudenja socialne in zdravstvene oskrbe ostarelih

Interni sestanek projektnih partnerjev

Šesti interni sestanek projektnih partnerjev je potekal 25. marca v okviru sklepnega dogodka projekta NET-Age v Anconi (Italija). Triinštirideset delegatov iz partnerskih ustanov in organizacij je sodelovalo na razpravah usmerjevalne in strokovne skupine, na katerih so se ukvarjali z usklajevanjem zadnjih projektnih dejavnosti.

Poleg tega je bil ta interni sestanek ključen za dokončanje projekta, ki je predvideno za 31. maj, saj so partnerji dobili vse potrebne informacije glede zadnjih nalog, povezanih s projektom (finance, komunikacije, priprava končnih poročil, ocenjevanje in nadzor).

Obenem je bila to priložnost za izmenjavo in primerjavo rezultatov pilotnih ukrepov, razpravo o rezultatih lokalnih delavnic za izmenjavo izkušenj in konferenc z oblikovalci politik, predstavitev belih knjig, končno oceno programa usposabljanja in za usklajevanje glede slavnostnega podpisa memoranduma o sodelovanju, ki je bil predviden za zadnji dan sklepnega dogodka.

Sklepni dogodek projekta

Sklepni dogodek projekta NET-Age z naslovom **»Mreženje za kakovostno staranje«** je med 25. in 27. marcem potekal v Anconi (Italija). Tridnevnega srečanja se je udeležilo več kot sto udeležencev iz vseh držav, ki sodelujejo v projektu, glavna tema pa so bili rezultati projekta NET-Age, med katerimi smo največ pozornosti posvetili naslednjim dejavnostim:

- čezmejna SWOT analiza, v okviru katere smo izpostavili najpomembnejše priložnosti in nevarnosti na področju programov in storitev za starejše tako na lokalni kot tudi na čezmejni ravni;
- skupni akcijski načrt, sestavljen iz programa usposabljanja (trije dogodki, ki so potekali v Srbiji, Sloveniji in Črni gori) in mednarodnega programa mobilnosti (Srbija, Slovenija in regija Emilia-Romagna v Italiji), v katerem je sodelovalo na stotine izvajalcev socialnih in zdravstvenih storitev iz javnih ustanov in neprofitnih organizacij;
- številne delavnice in konference za izmenjavo znanja in izkušenj na lokalni ravni;
- pilotni ukrepi, ki so predstavljali pomemben preizkus inovativnih metod usklajevanja in sodelovanja med javnimi ustanovami in zasebnimi

socialnimi organizacijami na področju specifičnih socialno-zdravstvenih storitev za starejše.

Aktivno staranje je eden največjih izzivov, s katerimi se trenutno soočajo države Evropske unije, kar je pokazal tako projekt NET-Age kot tudi ostali projekti, ki so se predstavili na sklepnem dogodku, na katerem so dobili priložnost za izmenjavo izkušenj in dobrih praks:

- »Up-tech«, projekt, osredotočen na eksperimentalne raziskave, ki ga financira italijansko Ministrstvo za delo in socialno politiko, podprla pa sta ga tudi regija Marche in Italijanski nacionalni raziskovalni center za staranje, ki sodeluje v vlogi znanstvenega partnerja. Cilj projekta je izboljšanje življenjskega standarda negovalcev in sorodnikov ljudi z Alzheimerjevo boleznijo ter spodbujanje neodvisnega življenja bolnikov;
- »Wider«, evropski projekt iz področja tako imenovane »srebrne ekonomije«, ki ga financira program MED, vodi pa SVIM Spa (Italija). Sofinancirali so pet projektov malih in srednje velikih podjetij iz regije Marche, v okviru katerih so razvijali inovativne izdelke in storitve za starejše s poudarkom na naprednih ekoloških rešitvah;
- »Marche_active@net«, ki ga financira Oddelek za družinsko politiko pri Italijanskem predsedstvu sveta ministrstev, izvaja pa ga CSV Marche. Projekt vključuje številne ukrepe, lokalne delovne skupine, programe osveščanja ter lokalne pilotne ukrepe za pomoč programom aktivnega staranja in medgeneracijske solidarnosti v regiji Marche.

27. marca je na zadnji dan sklepnega dogodka napočil veliki trenutek: slavnostni podpis memoranduma o sodelovanju vseh projektnih partnerjev. Podpisniki so se tako zavezali k ohranjanju in nadaljevanju oblikovanih partnerstev in sodelovanj, v okviru katerih bodo poskušali izkoristiti priložnosti, ki jih nudijo instrumenti financiranja programskega obdobja 2014-2020. S tem namenom so bili nekateri izmed teh instrumentov tudi predstavljeni (INTERREG EUROPE, MED, ADRIAN in ITALIJA – HRVAŠKA, program čezmejnega sodelovanja IPA Jadran).

S sklepnim dogodkom se je na nek način zaključila dolga pot projekta NET-Age in vseh partnerjev, ki so v njem sodelovali, obenem pa ta dogodek pomeni začetek novih sodelovanj, usmerjenih v čezmejno sodelovanje na področju pomoči starejšim.

Memorandum o sodelovanju – zaveza za prihodnje sodelovanje

Memorandum o sodelovanju je večstranski sporazum, ki določa cilje in ukrepe čezmejne mreže projekta NET-Age. Besedilo sporazuma so projektni partnerji (regija Marche, CSV Marche, mesto Split in Društvo MI iz Hrvaške, Zavod za javno zdravje in Društvo za demokratični napredek Zid iz Črne gore, Pokrajinski urad za socialno varstvo in Humanitarni center Novi Sad iz Srbije, Občina Kanal ob Soči in Zveza društev upokoencev Slovenije, Karitas Albanija in regija Emilia-Romagna) sprejeli in ratificirali 27. marca v Anconi.

Dokument izhaja iz potrebe po močnejši čezmejni mreži, ki je nastala med izvajanjem projekta NET-Age, v okviru katere bo omogočeno preizkušanje ukrepov in iskanje skupnih rešitev na področju pomoči starejšim. Memorandum o sodelovanju je usmerjen v ustvarjanje partnerstev med podpisniki, v okviru katerih se bodo na podlagi skupnega razvoja novih socialnih in zdravstvenih storitev za pomoč starejšim načrtovali in izvajali novi ukrepi.

Partnerji so se zavezali k:

- ohranjanju kontinuitete izmenjave informacij in razvoja skupnih projektnih predlogov;
- ustvarjanju priložnosti za izmenjavo znanja in dobrih praks na področju staranja;
- nadgrajevanju rezultatov projekta z dodatnimi aktivnostmi in ukrepi znotraj okvira čezmejne mreže in na podlagi priporočil iz bele knjige projekta NET-Age, pri čemer bodo črpali iz znanja, pridobljenega v programih usposabljanja in mobilnosti ter iz izkušenj, ki so si jih nabrali v okviru pilotnih ukrepov projekta;
- sodelovanju pri iskanju virov za zagotavljanje vzdržnosti rezultatov projekta NET-Age in za razvoj dejavnosti, ki bodo nadgradile ta projekt v skladu s cilji, opisanimi tukaj in določenimi v strategiji za jadransko-jonsko makro regijo;
- spodbujanju iniciativ in ukrepov za doseganje ciljev, določenih v memorandumu o sodelovanju in projektu NET-Age, tako na lokalni kot tudi na čezmejni ravni.

Predlog pilotnih ukrepov

Raznolikost pilotnih ukrepov kaže na to, da so vsi partnerji svoje aktivnosti oblikovali na podlagi nacionalnih/regionalnih prioritet in priporočil iz bele knjige.

Ukrepe bi lahko razdelili na štiri sklope:

1. spodbujanje aktivnega staranja, zdravega življenjskega sloga in psihičnega zdravja starejših ter ozaveščanje o njihovih pravicah s pomočjo javnih kampanj in spletnih strani;
2. razvoj prostovoljnih dejavnosti, povezanih s starejšimi; dejavnosti so bile osredotočene na oblikovanje prostovoljnih storitev in podporo njihovem delovanju (s pomočjo izobraževalnih in prostovoljskih centrov, programov pomoči itd.);
3. razvoj inovativnih storitev za starejše;
4. poskusna uporaba odprte metode usklajevanja kot načina za oblikovanje in načrtovanje socialno-zdravstvenih programov ter kot sredstva za podporo razvoju kapacitet in specifičnih znanj v javnih ustanovah in prostovoljskih organizacijah.

Projekt NET-Age – glavne dejavnosti in ključni rezultati

Projekt NET-Age je bil oblikovan na podlagi zavedanja o pomanjkanju primernih socialnih in zdravstvenih storitev za starejše, kar ima negativen vpliv na programe in enakopraven dostop do njih. Obenem je

projekt poudarjal pomembno vlogo, ki bi jo lahko imelo prostovoljstvo pri aktivnostih na tem področju. Na kakovost in učinkovitost programov in storitev za starejše vplivajo med drugim tudi:

- pomanjkanje koordinacije med javnimi in zasebnimi interesnimi skupinami;
- odsotnost odprte metode usklajevanja pri oblikovanju in izvajanju programov;
- pomanjkanje primerno usposobljenih javnih uslužbencev in prostovoljcev, ki bi se lahko učinkovito zoperstavili težavam, povezanim s staranjem;
- pomanjkanje informacij in podatkov o socialnem varstvu, zdravstveni oskrbi in pomoči za starejše.

Projekt NET-Age je torej predstavljal priložnost za razvoj novih programov, s čimer je pripomogel k reševanju splošno prisotnih težav, ki jih prinaša staranje prebivalstva. V skladu z najpogostejšimi težavami so bili cilji projekta naslednji:

- izboljšanje koordinacije med javno-zasebnimi partnerji, s čimer smo želeli premagati ovire na področju pomoči starejšim in izboljšati sodelovanje partnerjev na lokalnem nivoju in v celotnem Sredozemlju. Povečali smo število inovativnih socialnih in zdravstvenih storitev za starejše, kar jim zagotavlja aktivno, zdravo in neodvisno staranje;
- izboljšanje vzdržnosti socialno-zdravstvenih sistemov ter ohranjanje ravnovesja med kakovostjo storitev, razumnimi stroški in enakopravnim dostopom do storitev;
- spodbujanje odprte metode usklajevanja kot novega pristopa k oblikovanju in načrtovanju socialno-zdravstvenih programov;
- spodbujanje razvoja kapacitet, znanja in izkušenj javnih ustanov in prostovoljcev;
- izboljšanje ozaveščenosti in informiranosti o storitvah in programih, povezanih s starejšimi ter o vlogi prostovoljstva, tako na posameznih področjih kot tudi na čezmejnem nivoju.

V prvem delu projekta so projektni partnerji izvedli SWOT analizo, s katero so dobili pregled nad regionalnimi človeškimi viri, finančnimi viri, programi in storitvami na področju oskrbe starejših na domu. Ta analiza, ki je bila opravljena na lokalnem nivoju, je bila povzeta v čezmejni SWOT analizi, s katero se je definirala skupni okvir za potencialne sinergije in skupne prioritete. Glavni rezultat teh začetnih dejavnosti je bilo »Poročilo o sinergijah, dopolnjevanjih in možnostih sodelovanja v regijah projekta NET-Age«, ki je s svojimi priporočili služilo kot osnova za nadaljnje aktivnosti.

Drugi del projekta je temeljil na osnovnih dejavnostih, povezanih z mreženjem, ki so bile povzete v skupnem akcijskem načrtu. Ta je bil sestavljen iz štirih stebrov, od katerih so bili trije usmerjeni v čezmejno delovanje, eden pa predvsem uporabi na lokalni ravni:

- lokalni spremljevalni ukrepi, ki podpirajo načrtovane dejavnosti; z njimi smo želeli postaviti temelje prihodnjemu članstvu držav kandidat in potencialnih držav kandidat v EU ter spodbuditi razvoj in uporabo odprte metode usklajevanja pri pripravi programov na področju socialne politike;
- program usposabljanja;
- program mobilnosti;
- skupne dejavnosti, usmerjene v spodbujanje čezmejnega sodelovanja, in posveti, ki služijo kot smernice za izvajanje in nadzor nad izvajanjem skupnega akcijskega načrta.

Na področju spremljevalnih ukrepov so partnerji organizirali 28 lokalnih delavnic, na katere so bile povabljene vse interesne skupine (javno-zasebni končni uporabniki), določene v predhodnih analizah. Projektni partnerji so tako dobili odlično priložnost za konkretno izvajanje ukrepov za utrjevanje/ustvarjanje lokalnih partnerstev, za odpiranje procesov oblikovanja socialnih

programov na podlagi pristopa od spodaj navzgor in za ustvarjanje okolja, ki omogoča pozitivno sodelovanje med javnimi ustanovami in prostovoljci.

V okviru projekta je bilo organiziranih šest delavnic, po ena v vsaki regiji (z izjemo Albanije). Udeleženci konferenc so dobili priložnost za analizo najpomembnejših vidikov, identificiranih v okviru SWOT analiz in delavnic, na podlagi katerih so lahko predlagali možne ukrepe za povečanje učinkovitosti socialno-zdravstvenih storitev, za izboljšanje sodelovanja med javnimi ustanovami in prostovoljci, za boljše razumevanje različnih dejavnikov neodvisnega življenja in pomoči starejšim, ter za boljše razumevanje pomena prostovoljstva na tem področju.

Najpomembnejši rezultati spremljevalnih ukrepov so bili povzeti v belih knjigah, ki so jih pripravile vse regije, ki so sodelovale v projektu. Šest belih knjig, ki so jih pripravili projektni partnerji, temelji na partnerskem pristopu in sodelovanju med javnim ter zasebnim sektorjem. Vanje so vključena priporočila, ki izhajajo iz lokalnih delavnic in s katerimi so partnerji orisali prioritete na področju socialnega načrtovanja in sodelovanja med različnimi sektorji. Lokalnim oblikovalcem politik služijo kot kačipot z orisanimi rezultati projekta in metodami za njihovo vključitev v lokalne socialne programe.

Program usposabljanja je bil sestavljen iz treh dogodkov, na katerih je osebje, vključeno v projekt NET-Age, dobilo vse potrebne informacije za razvoj pilotnih projektov in za oblikovanje sodelovanj med posameznimi partnerji. Med novembrom 2013 in septembrom 2014 so bila v Novem Sadu (Srbija), Podgorici (Črna gora) in Kanalu ob Soči (Slovenija) organizirana tri usposabljanja, katerih so se udeležili predstavniki projektnih partnerjev, lokalnih uprav ter prostovoljskih in civilnodružbenih organizacij.

Obenem so partnerji v okviru neformalnega izobraževanja v programu mobilnosti organizirali tri dogodke v obliki kratkih študijskih obiskov, katerih glavni cilj je bil razvoj znanja in usposobljenosti osebja javne uprave, pa tudi prostovoljcev in prostovoljskih organizacij.

Prvi dogodek programa mobilnosti je bil organiziran v začetku marca 2014 na Goriškem. Drugi dogodek je potekal med 7. in 11. aprilom 2014 v Novem Sadu (Srbija), tretji pa med 5. in 9. majem istega leta v italijanski regiji Emilia-Romagna. Udeleženci programa mobilnosti (bilo jih je 310) so dobili priložnost za obisk lokalnih ustanov za starejše (gerontoloških centrov, zdravstvenih centrov, domov za starejše, humanitarnih centrov, medgeneracijskih centrov ...), prav tako pa so lahko sodelovali na delavnicah/seminarjih v zvezi s socialnimi programi, lokalnimi sistemi socialnega varstva, socialno-zdravstvenimi storitvami in možnostmi financiranja socialnih programov iz evropskih skladov.

Največji delež aktivnosti v okviru projekta NET-Age pa so zavzeli lokalni pilotni ukrepi. V vseh regijah, ki so sodelovale v projektu, je bil izveden pilotni ukrep, s katerim se je v praksi preverilo sodelovanje med javnimi in prostovoljskimi organizacijami ter uporaba odprte metode usklajevanja pri oblikovanju in izvajanju socialno-zdravstvenih storitev za starejše. Pet pilotnih ukrepov, ki so jih izvedli projektni partnerji, se je med seboj zelo razlikovalo, kar kaže na to, da so vsi partnerji svoje aktivnosti oblikovali na podlagi nacionalnih/regionalnih prioritet in priporočil iz bele knjige.

Uspeh projekta je bil kronan s podpisom memoranduma o sodelovanju. V okviru sklepnega dogodka v Anconi so 27. marca 2015 vsi projektni partnerji podpisali večstranski sporazum, s katerim so obeležili rezultate projekta in začrtali aktivnosti, s katerimi bodo utrdili čezmejno mrežo projekta NET-Age.

Vse kaže, da projekt NET-Age s tem nikakor ni zaključen, ampak se bodo uspešna sodelovanja v duhu projekta nadaljevala in obrodila številne pomembne dosežke na področju aktivnega staranja in neodvisnega življenja starejših na jadranskem območju.

Pregled socialnih storitev za starejše v Italiji

V Italiji sodelovanje med javnimi ustanovami in prostovoljskimi organizacijami temelji na pomembnem ustavnem načelu subsidiarnosti, ki pa zadnje časa žal izgublja svoj pravi pomen. Izraz »subsidiarnost« se nanaša na koncept pomoči, ki ga v Italiji razumejo dvojno: kot odnos med hierarhično organiziranimi javnimi ustanovami (»vertikalna subsidiarnost«) ali kot odnos med javnimi ustanovami in civilno družbo (v tem primeru govorimo o »horizontalni subsidiarnosti«).

Italijanska ustava temelji na principu upravne samostojnosti lokalnih oblasti, pri čemer pa lahko zakonodajalec odloča o konkretni stopnji samostojnosti, ki se izvaja v praksi, in o sodelovanju med posameznimi institucionalnimi nivoji.

Točno to se je tudi zgodilo. Zakonodaja, ki so jo sprejemali predvsem po letu 1990, pri dodeljevanju funkcij lokalnim organom večinoma upošteva teritorialne, povezovalne in organizacijske vidike. Javne obveznosti se podeljuje tudi zato, da bi »organi, ki so teritorialno in funkcionalno blizu zadevnim državljanom, pomagali družinam, združenjem in skupnostim pri izvajanju nalog, pomembnih za skupnost«.

Ta navedba je vključena v predpis, ki je preuredil sistem lokalnih oblasti in ki spodbuja subsidiarnost med ustanovami in civilno družbo, saj »socialnim skupinam, ki sestavljajo civilno družbo«, priznava »izvajanje javnih funkcij«.

Takšna pravna kultura je omogočila, da se je participativno vodenje razširilo tudi na področje socialne politike. Ključnega pomena je bila nacionalna zakonodaja, s katero so v Italiji leta 2000 preoblikovali to področje. Z zakonom 328 so idejo horizontalne subsidiarnosti kot oblike demokratične participacije pri sprejemanju odločitev na institucionalni ravni (po kateri zasebni subjekti v okviru sodelovanja pri sprejemanju odločitev ne opravljajo nobenih javnih funkcij) spremenili v sodelovanje, ki se dojema kot »resnična in dejanska priložnost socialnih združb za opravljanje javnih funkcij«. To je bila korenita sprememba, ki sistem javnih funkcij še vedno usmerja proti novemu modelu, po katerem je neka storitev javna ne glede na to, če jo opravljajo zasebni ali javni subjekti.

Danes je načelo horizontalne subsidiarnosti del ustavne ureditve, saj je bil z zakonom 3/2001 spremenjen 118. člen ustave, ki zdaj pravi, da »država, regije, mesta, pokrajine in občine na osnovi načela subsidiarnosti spodbujajo neodvisne pobude posameznih ali povezanih državljanov za opravljanje dejavnosti, ki so v splošnem interesu družbe.«

Na podlagi tega načela, ki je zapisan v ustavo in je del zakonodaje na področju socialnih programov (zakon 328/2000), v Italiji stremijo k »socialni državi, v kateri pri načrtovanju, izvajanju, vodenju in ocenjevanju javnih funkcij sodelujejo tudi socialne združbe«, in se umikajo od socialne države, ki dovoljuje razvoj in delovanje svobodnih zasebnih podjetij na področju sociale.

V Italiji zadnja leta delujejo v skladu s temi čudovitimi načeli, tako pri oblikovanju specifičnih predpisov, ki podpirajo prostovoljno delo in socialno načrtovanje, kot tudi pri institucionalnem razvoju integriranega sistema ukrepov in socialnih storitev.

Organi, ki opravljajo storitve v imenu javnih ustanov, niso edine organizacije, ki so v italijanskem nacionalnem sistemu razvrščene v »tretji sektor«, ampak sem spadajo vse združbe, ki so sposobne uvajati nove poglede na trende v družbi. Le-te lahko vplivajo na politične odločitve in pomagajo pri določanju prioritet za razporejanje javnih sredstev, kar pa mora potekati na osnovi dialoga, ki so ga na vseh nivojih dolžni zagotavljati javni organi.

To pomeni, da je treba v aktivno sodelovanje vlagati prostorske kapacitete, čas in znanje, saj v nasprotnem primeru le-to ne more biti stabilno in trajno.

V zadnjem času so v Italiji tako sprejeli številne zakone na področju regionalnega načrtovanja, prav tako pa so k podobnim aktivnostim na tem področju spodbujali decentralizirane oddelke socialnega varstva (Ambiti Territoriali Sociali), saj so njihovemu koordinatorju omogočili tehnično vlogo posrednika.

Seveda so na tej poti naleteli tudi na težave, ki so jih srečevali predvsem pri zagotavljanju stabilnosti sistema. Pogosto so se morali boriti proti birokratizaciji postopkov in strokovnega dela na tem področju, saj je bil včasih bolj pomemben uravnotežen proračun kot pravilna poraba sredstev.

Socialni program za starejše

Na področju programov za starejše so se bili primorani ukvarjati z organizacijskimi in finančnimi posledicami staranja prebivalstva, ki se pojavlja zadnjih dvajset let. Ta proces je dobesedno šokiral sistem socialnega varstva, pri čemer je bilo čutiti tudi vpliv naslednjih pomembnih dejavnikov: preseljevanja, nezanesljivih služb in krize družinskih struktur.

Veliko dejavnosti je bilo usmerjenih v združitev zdravstvenih in socialnih programov, tako v smislu reorganizacije institucionalnega sistema kot tudi v smislu novega dojemanja teh programov. Tega so se v Italiji lotili tako, da so dajali prednost investicijam v lokalne dejavnosti na področju zdravstvene oskrbe, ki so usmerjene v preventivo in zdravljenje kroničnih bolezni, manj poudarka pa so namenjali akutnim bolnišničnim obravnavam.

V skladu s temi smernicami so v zadnjih letih oblikovali nove predpise na področju storitev za starejše (storitve v domovih, na domu in kombinirane storitve), s katerimi so na novo določili njihove relativne stroške in sistem plačevanja. Znotraj tega zakonodajnega okvira so oblikovali smernice glede plačil oz. stroškov državljanov in stroškov, ki jih nosi regionalni sistem zdravstvenega varstva, ki se financira iz davčnega sistema in, v primeru najbolj revnih posameznikov, tudi iz občin.

Takšen okvir je bil v precejšnji pomoč pri ocenjevanju dejanskih stroškov, ki jih pokrivajo posamezne regije, in pri načrtovanju novih kapacitet na področju oskrbe na domu, v domovih za ostarele in v centrih za dnevno varstvo.

Uspelo jim je celo povečati tovrstno financiranje s pomočjo sredstev, ki so bila prvotno namenjena dodatnim storitvam v bolnicah.

Ti ukrepi so imeli opazen vpliv na reorganizacijo celotnega sistema. Občine in zdravstvena služba so zdaj dobro integrirani; sodelovanje in izmenjava izkušenj sta vzpostavljena, vse to pa omogoča izvajanje storitev za onemogle starejše na podlagi specifičnih kompetenc in znanj. To je pomemben korak naprej pri soočanju z negativnimi ekonomskimi razmerami.

Zaključek

Kako naj starejšim zagotovimo kakovostno, cenovno dostopno in nepristransko oskrbo ter dobre življenjske pogoje, družinam, ki to delo opravljajo brez zunanje pomoči, pa vso potrebno podporo?

Najprej je treba poudariti, da prostovoljno delo ne more nadomestiti strokovnjakov, ki na podlagi znanja, izkušenj in kompetenc zagotavljajo kakovostno oskrbo. Prostovoljci morajo delovati kot podpora tem strokovnjakom. Njihovi predstavniki morajo redno sodelovati z zdravstvenimi ustanovami, ki zagotavljajo, da je delo prostovoljcev v skladu s pravili in da spoštujejo dostojanstvo ljudi, katerim pomagajo.

Poleg tega imajo prostovoljci pomembno vlogo pri prepoznavanju potreb ciljne skupine, saj poznajo njihovo okolje, tam živeče ljudi in oskrbo, ki jo ti ljudje nudijo brez institucionalne pomoči. Zato so lahko izkušnje prostovoljcev zelo pomembne pri sprejemanju političnih odločitev, saj lahko sodelujejo pri določanju prioritet in s pomočjo dodatno pridobljenih financiranj ali akreditacij negovalcev pomagajo pri krepitvi oskrbe na domu.

Prostovoljci so lahko pomembni tudi kot most med mladimi in starejšimi. Delujejo lahko na področju preventive in socialnih spretnosti, s čimer pomagajo onemoglim starejšim, ki so običajno odvisni od svojih družin, pri vključevanju v skupnost. Na ta način lahko družine zelo razbremenijo, starejše pa s tem spodbujajo k vzdrževanju in krepitvi socialnih stikov.

Ena izmed ključnih točk te razprave je dejstvo, da bi morale biti zadevne storitve za uporabnike popolnoma brezplačne. Trdno smo prepričani, da bi se to načelo moralo upoštevati, zato smo pripravili nekaj vzorčnih shem, ki bi jih občine lahko uporabile pri vzpostavljanju sodelovanj s prostovoljskimi organizacijami, pri katerih bi se stroški občin omejili izključno na povračilo stroškov tem organizacijam. To načelo je zelo

pomembno, saj zagotavlja, da se redno plačanih strokovnjakov ne more nadomestiti s prostovoljci, katerih glavni cilj je izboljšanje kakovosti življenja starejših, invalidnih in onemoglih oseb, socialno izključenih priseljencev ter težavnih najstnikov.

Takšnim storitvam ne moremo postaviti cene in jih vključevati v javne razpise, predstavljajo pa pomemben vir, ki lahko aktivno sodeluje pri razpravah in oblikovanju strategij. Na ta način kljubujejo logiki izključevanja, ki se danes zdi prisotna na skoraj vseh področjih.

Projekt NET-Age je k temu prispeval ogromno in prizadevamo si, da bi sodelovanje s projektnimi partnerji in vsemi organizacijami in posamezniki, zaradi katerih je bil naš projekt tako uspešen, tudi v prihodnje ohranili in nadgradili.

Avtor prispevka:

Mr. Giovanni Santarelli – vodja oddelka za socialne programe v regiji Marche

This document has been produced with the financial assistance of the IPA Adriatic Cross-Border Cooperation Programme. The contents of this document are the sole responsibility of NETAge partnership and can under no circumstances be regarded as reflecting the position of the IPA Adriatic Cross-Border Cooperation Programme Authorities

LEAD APPLICANT:

PROJECT PARTNERS:

ASSOCIATE:

